

POHLED KAZATELE NA SBOR ZA ROK 2005

Zdá se, že rok, který jsme prožili byl rokem Boží milosti a věrnosti vůči našemu sboru. Když jsem sloužil na vojně tak při hlášení nadřazenému jsme používali toto rčení: „Během mé služby se nic mimořádného nestalo.“ Mohl bych použít stejná slova při hodnocení života sboru v minulém roce? Myslím, že ano. Z jedné strany se nic mimořádného nestalo. Je to dobře, nebo špatně? Pokud máme na mysli to, že sbor prožil klidný rok bez většího vnitřního napětí a vnějších útoků, že jsme mohli v pokoji zvěstovat evangelium a při tom v různých oblastech sloužit věrně svému Pánu, je to zajisté dobrá zpráva. Pokud máme na mysli, že se nestalo nic mimořádného, co se vymyká lidskému chápání a je určitým způsobem nadpřirozené, toto hodnocení není moc lichotivé. Možná si častěji potřebujeme položit otázku: „Která moc určuje náš osobní i sborový život? Co nás motivuje?“ Jsou to prvky nadpřirozené jako Boží inspirace, láska, důvěra v těžkých okolnostech, naděje tam, kde není naděje, odpuštění tam, kde není nejmenší důvod ke smíření a jednotě. Věrnost navzdory nevěře jiných a těžkostem života. Probuzení k životu tam, kde nejsou předpoklady, že cokoliv může žít a růst. Zvláštní moc ve slabosti, rozmnožení milosti v rozhojnění hříchů. Pokud jsme v těchto hodnotách měli být jen zčásti svůj podíl, díky Pánu za to. Znamená to, že žijeme nejen z vlastních zdrojů, ale z moci Boží. Tento zdroj nevysychá, čím více z něj čerpáme, tím mocněji roste v nás touha čerpat víc, častěji. Stalo se tedy během naší služby v minulém roce něco mimořádného?

NE

Mnohé oblasti služby prožívaly stabilizaci a některé možná stagnaci. Stabilizace, ale i určitá stagnace ve sborové službě není nic mimořádného. Když stoupáme na vrchol, někdy se zastavíme, rozhlížíme, nabíráme sílu a někdy se potřebujeme vrátit, nebo sestoupit dolů. Mnohaletá, věrná práce v odboru, skupince, týmu, ve staršovstvu, se časem může dostat do fáze stereotypu, únavy, ztráty motivace a smyslu. Je to situace některé naší oblasti? To je výborný čas k přehodnocení, ke hledání, obnově. Je na vedoucích, aby se zastavili. Aby si ve svém týmu položili nepříjemné, ale pravdivé otázky. Přijměte toto jako výzvu, pokuste se změnit styl vedení, otevřít se více navenek pro svět, vyvážit svoji službu čerpáním nových duchovních, psychických i fyzických sil. Odpočiňte si. Ale ne moc dlouho. Jsme lidé a na delší relax si velmi snadno zvykneme. Pak se těžko vracíme zpátky. Čekejte na Pána. Vložte do svého programu něco, co vás fascinuje, naplňuje, přitahuje, potěšuje. To je to, co vám daroval do vínku Bůh. Využijte to.

ANO

V tomto roce jsem si nově uvědomil, jak se někdy věci vyvíjejí jinak, než dle našich předpokladů a plánů. To není nic mimořádného, ale náš vztah k těmto okolnostem může být mimořádný. Některé naše vize a plány byly změněny. Nepodařilo se nám rozmnožit počet domácích buněk, jak jsme o tom hovořili na začátku roku. Ale místo toho se nově udály velmi zajímavé věci. Byl vytvořen tým lidí, kteří téměř rok připravovali Muzikál, který se setkal s velkým uznáním vně i mimo okruh našeho sboru. Další skupina pracovníků přijala povolání pro misijní činnost kurzů Alfa. A ještě další lidé se rozhodli prohloubit svoji službu při budování nové misijní stanice v Karviné. Byly to nové situace, které na delší dobu odčerpaly některé služebníky, kteří dříve byli zapojeni do sítě budování buněk a jiných služeb. Z druhé strany tyto činnosti přinášejí požehnané plody v životech posluchačů a účastníků i samotných pracovníků. Jsou zde viditelné ovoce rozhodnutí odpouštět, smířit se navzájem a také

ovoce spasených lidí, kteří byli pokřtěni a připojeni ke sboru. Považuji to za mimořádnou situaci, kterou připravil Pán pro náš sbor v minulém roce. Musíme být velmi citliví a flexibilní v našich plánech. Potřebujeme mít před očima vizi sboru, ale zároveň se nechat vést Bohem do nových oblastí. Podporovat vnuknutí a inspiraci v srdcích sester a bratrů. Odstraňovat překážky a vytvářet příznivé podmínky pro zasévání a růst. Pokud se toto daří vedení našeho sboru a dalším pracovníkům, považuji to za mimořádné myšlení a jednání. Možná, že právě tito noví lidé časem posílí a rozmnoží síť buněk v našem sboru. Oni mají touhu po společenství, chtějí růst a čas ještě věnují duchovním věcem. Tak již to bývá v Božím království, že : „Poslední bývají první a první poslední.“ Ale v živém sboru někdy první zůstanou prvními a vedou, vyučují, povzbuzují ty poslední. Věřím, že učednický model sboru je živý mezi námi a jeho systematický růst je jen otázkou času. Těším se, až náš sbor bude pokryt sítí buněk, které se dále v Boží moci budou dělit a budou pokrývat okolí sboru. To bude mimořádné a slavné.

ANO i NE

Některé věci považujeme za mimořádné, které Bůh možná považuje za normální a běžné. Jsou to hodnoty, které nás naplňují naději a odvahou do budoucna.

- ✚ **Nadšení** některých členů i mladých ze sborového společenství. Radost a touha být součástí tohoto sboru. To je mimořádný jev v Kristově církvi. Potřebujeme však být bdělí. Dokázat rozpoznat rozdíl mezi nadšením, vděčností a pýchou. Nadšení ze sboru a vděčnost za sbor předchází rozvoj a růst, pýcha předchází pád.
- ✚ **Touha po sdílení** svého života, nejen mladé generace, v době bohoslužeb. To považuji za něco zvláštního a výjimečného. Osobní svědectví v běžných shromážděních a občasné konkrétní modlitby potvrzují, že přece žijeme s Bohem. On v nás působí skrze svého Ducha.
- ✚ **Pravidelná návštěvnost nedělních shromáždění** nejen členů, ale mládeže a nových návštěvníků – hostů sboru. Není to obvyklý jev v každém křesťanském sboru. Zároveň velmi slabá návštěvnost BV je také neobvyklá a znepokojivá. Pokud každý člen sboru má místo, kde může být vyučován a má prostor ke sdílení svého života, je to alternativa k BV. Pokud nemáme jinou možnost a nevyužíváme vyučování Písma jsem znepokojen. Je to mimořádná situace ve sboru a jistě i v nebi. Již známe tak dokonale Písmo, že se nepotřebujeme vzdělávat? To může působit jako urážka našeho Pána. Jaký signál posíláme tomuto světu? Když se obejdeme bez chleba života. Má vůbec Bůh nějaký význam v našem životě, když si nevážíme ani společenství, ani jeho Slovo.
- ✚ **Společenství po bohoslužbách** je mimořádný jev našeho sboru. Zdá se, že je nám spolu dobře, když se nám nechce ani domů. Věřím, že zde působí láska a jednota. Není to jen káva, která nás spojuje i když nám chutná. Současně bychom se neměli zamilovávat jen sami mezi sebou, ale občas se podívat kolem. Nestojí někde někdo sám. Jsme schopni uvidět osamocené bližní, když nám stačí ti, jež máme rádi a je nám dobře v jejich přítomnosti?
- ✚ **Schopnost udržet jednotu v různorodosti.** Není to automatické a běžné, když dokážeme využít ankety a jiných způsobů komunikace pro zachování jednoty a pokoje. Je to vzácné.
- ✚ **Občasné vyjádření vděčnosti za vedení sboru a jiné pracovníky.** Respekt k autoritám je ve světě i v církvi vzácností. Kritika, pomluvy, posměch a znevážení jsou běžné. Zda je to u nás mimořádné, nebo běžné nedokážu odhadnout. Nechám to na každém z vás. Až naše vzájemné vztahy, nejen k vedení sboru, ale k vedoucímu skupiny, staršímu věkem, vůbec vůči

všem budou vyjádřením podřízenosti a úcty, bude to naprosto mimořádné a nebývalé. V Božích očích to bude normální a běžné, svaté, požehnané.

- ✚ **Naprostý hluk a nemožnost ztišení na začátku shromáždění je mimořádný.** Jsme tak nedočkaví, sdílet něco ze svého života s přáteli před shromážděním. Potřebujeme to ze sebe dostat, nebo to v nás praskne. Nebo to je znamení, že jsme velmi roztržití a nechápeme vůbec, co znamená ztišení před Pánem a úcta k těm, kteří sedí ve stejném sále, jako my. Na rozdíl od nás rozumí tomu, co znamená ztišení, ale je jim to bohužel k ničemu. Ztišení jim prostě není dopřáno. Mají smůlu.
- ✚ **Finanční podpora sborových a misijních aktivit.** Díky za ní. Podle Písma desátky nejsou ničím mimořádným. Je to standard křesťanů. Je to jen vrácení Bohu toho, co jsme dostali ve výplatě a co mu patří. Pán Ježíš řekl Farizeům, kteří se chlubili tím, že dávají desátky ze všeho, dokonce z kmínu a pepře, že to je dobré, ale že zapoměli na milosrdenství a lásku. Velmi pochválil vdovu, která dala vše, co měla. To bylo nevídané. Důležité není ani to, kolik dáme, jak náš postoj, za koho se považujeme. Za majitele, nebo správce nám svěřeného majetku. Budeme – li jednat jako majitel, bude náš sbor trpět nouzí. Budeme – li správci Božího majetku budeme mít dostatek a hojnost. To pak bude mimořádné, nebo možná normální, tak jak to má být v těle Kristově.
- ✚ **Misijní služba na lodi Doulos sestry Ingrid Supikové byla vzácná.** Není to nic mimořádného, když se z důvodu oslabení vrátila domů. V současné době potřebuje naše přímluvy, aby mohla prožít posílnění a dokázala se zorientovat, kterým směrem jí povede Pán.
- ✚ **Jste skvělí lidé.** Potřebujeme jen s některými světskými a tělesnými nánosy něco udělat. Které to jsou víme velmi dobře již dávno. Každý za sebe. S některými se „poprat“ a ty další klidně položit u nohou našeho Spasitele. On si s nimi jistě poradí. To prázdné místo uvnitř, které pak zůstane, vyplní Božím Duchem. Zaujměme tento postoj co nejdříve. Bude to velmi mimořádné a vzácné. Možná, že Pán v nebi se potěší a řekne: „To je ono, tak to má být. To je normální a hezké.“ A pak pošle svého Ducha jako vítr a rozlije hojně své požehnání. Bude to velmi mimořádné a mocné.

Děkuji Vám všem za dosavadní spolupráci, podporu, modlitby, napomínání a povzbuzení.

- Novoroční verš.....

S láskou Váš spolupracovník
Tadeáš Firla.